A°. 1838. N°. 40.

VRIJDAG, DEN 18 MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Administrative Policie.

Uit hoofde van noodige separatien, de gegeven voor Rij- en andere Voertuigen, gedurende eenige dagen afgesloten zijnde:

1°. Van het gedeelte der Maagdenstraat, tusschen den Halligenweg en de Joden Breestraat.

En

2°. Van den Waterkant, tusschen het Plein en de Oranjestraat.

Wordt hiervan aan de daarbij belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 15 Mei 1838.

De Procureur Generaal der Kolonie Suriname,

PH. DE KANTER.

Militair Bureau.

Den 15 Mei 1838.

Door Zijne Excellentie [illegible] Generaal, is bij Gouvernements [illegible] van heden, No. [illegible] [illegible] als ADJUDANT toegevoegd, de Eerste Luitenant bij de Schutterij D. BENJAMINS.

En zijn voorts bij dezelve Schutterij benoemd en aangesteld:

Tot EERSTE LUITENANT, de Tweede Luitenant Mr. GEORGE DE MEINERTZHAGEN; — en

Tot TWEEDE LUITENANT, de Sergeant-Majoor SALOMON SOESMAN.

De Kapitein Adjudant,

R. H. ESSER.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 30 Maart 1838.

Duitsche Berigten.

BERLIJN, 25 Maart.

Uit PESTH wordt dd. 17 Maart het volgende geschreven:

Gij zult mijne [illegible] van 14 en 15 dezer maand ontvangen [illegible] u den aanvang van den vreesselijken [illegible] melden, die over onze stad uitberstte.

Heden zend ik u daarvan de voortzetting, doch moet ik om verschooning vragen voor het overhaastige en onzamenhangende van mijn berigt, want ik schrijf na doorgestane drie dagen van levensgevaar.

Pesth is voor het vierdedeel eener eeuw teruggezet! Het water was den 15den, den geheelen dag door wassende, en bereikte in den nacht van den 16den eene hoogte, die alles overtreft, wat in de jaarboeken is opgeteekend. De geheele stad en haar omtrek stonden onder water, en slechts ettelijke weinige punten der stad staken, als Oasen in de woestenij, boven hetzelve uit, en de halve bevolking der stad drong derwaarts op, om bescherming tegen het woedende element te zoeken.

Maar, eene nog verre weg vreesselijker ramp dan het water, was het instorten der huizen. De slecht gebouwde huizen der voorstad stortteden bij honderden neêr, zelfs eenige der grootere gebouwen in de stad trof dit zelfde lot; zoo zien wij onder anderen, een der schoonste huizen onzer marktplaats in eenen puinhoop veranderd!

Bezwaarlijk zal er een huis in de gansche stad zijn, hetwelk niet meer of minder beschadigd is geworden. Vele lieden wilden ook eene aardbeving ontwaard hebben. In geen huis was men veilig, overal hing boven ieders hoofd het zwaard des doods. Wien het slechts mogelijk ware, die spoedde zich naar buiten, maar hoe moeijelijk was dit te volvoeren! het ontbrak aan toereikende vaartuigen, om in deze wijduitgestrekte stad alle hulpzoekenden op te nemen. Verschrikkelijk was het gezigt in de voorsteden, waar de inwoners, grijsaards, mannen, vrouwen en kinderen, op de daken hunner ingestorte huizen zaten en jammerende en weeklagende de voorbijroeiende schuitjes en houtvlotten om hulp aanriepen.

De ellende is onbeschrijfelijk. Hoe vele menschen een offer van deze ontzettende gebeurtenis geworden zijn, kan tot dus verre onmogelijk bekend zijn, maar dat het getal zeer groot moet zijn, is gemakkelijk te beseffen (volgens gisteren alhier circulerende opgaven, zoude het [illegible]

Bij dit alles kwam nu nog een [illegible] hongersnood. Inmiddels het brood [illegible] volstrekt; alle andere levensmiddelen stegen schier tot het dubbel van derzelver prijs. Aan vleesch was geen gebrek; het vee werd in de straten geslacht, en tot eenen matig verhoogden prijs kon men daarvan zoo veel erlangen als men wilde; maar zelden had iemand gelegenheid, het vleesch voor zich te koken, en allerwege schreeuwde men om gekookte spijs, vooral om brood. De logementen waren schier allen gesloten, en niets was er te bekomen, behalve slechte wijn tot dubbel verhoogde prijzen. Het bronwater was genoegzaam in de geheele stad ondrinkbaar. In dezen nood werden er eenige bakkerswinkels bestormd.

De overheden deden alles wat, in een zoodanig volstrekt onvoorzien geval, te doen mogelijk was. Z. K. H. H. de aartshertog Palatin trof de doelmatigste maatregelen om tegen het onheil alle mogelijke hulp te verleenen. Ook de militaire gezagvoerders onderscheidden zich bijzonder. Behalve het gebouw der militaire academie, werd ook het groote invaliden hôtel en de nog grootere artillerie-kazerne, den ongelukkige vlugtelingen open gesteld, alwaar vele duizenden een gastvrij onthaal vonden. Ook de luthersche kerk bood eene diergelijke wijkplaats aan. Eene groote menigte inwoners, vooral der meergegoede klassen, maakte zich meester van de paar honderd kramen, op het groote droog gebleven marktplein, en namen met hunne gezinnen en aanhoorigen daarvan bezit. Vele dezer kramen werden afgebroken, en, haastig in vlotten herschapen, dreven zij over den vloed.

Den 16den werd brood, kosteloos uitgedeeld; hetzelve werd op een der pleinen van het invaliden hôtel, in den aldaar met ter haast opgebouwden bakkers oven, gebakken. Ook vele andere daden van weldadigheid werden, zoo door de overheden als door de bijzondere burgers, volvoerd.

Gisteren, den 16den, begon allengs het water te vallen; omstreeks den avond stroomde het met reuzenschreden weg, en heden is de geheele stad bevrijd.

De schade, welke de stad Pesth geleden heeft, is onmetelijk; zij zal wel eenige millioenen bedragen, en het geheele rijk zal dezelve [illegible] voelen. Van het platte land ontbreken nog alle berigten, maar ook daar moet het allerverschrikkelijkst geweest zijn.

Engelsche Berigten.

LONDEN, 15 Maart.

De krooning onzer Koningin zal vermoedelijk in de aanstaande maand Augustus plaats grijpen. Reeds begint men zich bezig te houden met de veranderingen, die in het ceremonieel zouden kunnen aangebragt worden, en het heraldiek collegie zoude aan de Koningin eene wezenlijke dienst bewijzen, indien het een middel vond, om haar te ontheffen van, op den dag harer krooning, bij wijze van huldiging, den kus van zeshonderd pairs, van rijpere jaren, te ontvangen. De vorm tot het afleggen der gelofte van getrouwheid en tot de huldiging is volgenderwijze geregeld: De aartsbisschop van Canterbury zegt met luider stemme, en de bisschoppen spreken hem na: »Ik, William, aartsbisschop van Canterbury, zweer getrouw en opregt [illegible] (of onze Souvereine) [illegible] Daarna kussen de aartsbisschop en bisschoppen de linkerwang van den Souverein of van de Souvereine. Hierop volgen alsdan de wereldlijke pairs; allen, naar orde van hunnen rang, naderen met ongedekten hoofde tot bij den troon, raken met de linkerhand de kroon op des Souvereins hoofd aan, en geven hem eenen kus op de linkerwang. Aangezien het zeer waarschijnlijk is, dat geen der pairs, op den krooningsdag onzer jeugdige Koningin, zal afwezig blijven, zal H. M. onderworpen zijn aan eene te lang gerekte en te talrijke volgreeks van eerbare kusjes, die haar door de geestelijke en wereldlijke lords moeten worden opgelegd.

Mengelingen.

DE WROK EENER VROUW.

(VERVOLG VAN No. 38.)

Om haar de [illegible] in hare liefdadige pogingen, [illegible] eene ijverige medehelpster in hare dienst, die de nooddruftige opspoorde. Was eene meid, Suzanna genaamd, die even als zij, gaarne weldeed, doch er minder om gaf, of zij in haar weldoen met gelijk [illegible] en overleg te werk ging. Suzanna had zich, even als hare meesteres, over de [illegible]heid der mannen kunnen beklagen. In hare jeugd, had eerst een [illegible] lingen [illegible] gevlei, haar hart veroverd, en was toen eene andere gaan verleiden, alleen om 't genoegen te hebben, om er op te kunnen pogchen. Suzanna had het hem niet te min vergeven, hoewel 't haar zulk een grievend hartzeer was, dat men haar sedert nooit weêr zag glimlagchen. Een afzetter was haar vervolgens om hare hand komen vragen, en had, terstond na het huwelijk, insgelijks den spot gedreven met hare ligtgeloovigheid, daar hij zich meester maakte van haar geld, om 't in losbandigheid te verkwisten, met een lie-

derlijk schepsel, dat zich Suzanna's vriendin noemde. Nadat hij in geen [illegible] jaren naar zijne vrouw had omgezien, kwam die deugniet, nu zijne boeleerster overleden was, in den jammerlijksten staat terug, uitgemergeld door de ontucht en de armoede. Suzanna getroostte zich nu de taak van ziekenverzorgster, en toen hij, ondanks hare pogingen tot zijn herstel, den adem uitblies, verbeeldde zich de arme vrouw, dat, was hij in het leven gebleven, de dankbaarheid hem tot den besten der mannen zou hebben gemaakt.

De kosten zijner begrafenis roofden haar tot den laatsten penning. Thans gedrongen, om naar eene broodwinning uit te zien, wendde zij zich tot Miss Helena, die haar [illegible] nam. De meesteres en de dienstmeid waren sedert tien jaren bijeen, volkomen voor elkander geschikt, hoe verschillend ook in aanleg en gezondheid.

Die twee liefdadige vrouwen plaatsten zich menigmaal aan het venster van hare woning en zochten dan bij 't zien voorbij gaan der [illegible] en kranken, de gekwetste bijen gelijk, die langzaam de korf naderen, en, hoe zwak ook, nog even naarstig zijn.

Eens stond Helena, met belangstelling en nieuwsgierigheid, naar eenige steenhouwers te zien, die op hunnen werf druk aan den arbeid waren: sommigen hunner waren bezig met het zagen van hardsteen, en 't was de moeite waard, om te zien, hoe vrolijk zij te midden van dat eentoonige werk, onder elkander lachten en songen. 't Was in den herfst, en reeds tamelijk koud; doch niets kon den arbeid of de vrolijkheid der werkgasten storen.

Ook merkte Helena een armen grijsaard op, die elken morgen, droevig en lijdzaam, het steengruis kwam halen, dat hij op een' ezel laadde, en waar hij dan eene beuzeling voor betaalde, om 't vervolgens met een klein winstje, elders weêr te gaan verkoopen.

Behoeven we den lezer nog te zeggen, wie die ongelukkige grijsaard was, die arme man, tot zulk eene rampzalige broodwinning gedoemd? Te vergeefs zouden we eenen naam willen verzwijgen, dien de lezers bij de minste toespeling raden. Onze romans spreken somwijlen van verloren kinderen; doch niemand, die er zich over bekommert, zoo stellig zeker is men dat ze weêr teregt komen. Te vergeefs tracht de romanschrijver ons van 't spoor te leiden, we ontdekken de waarheid. [illegible] [illegible] [illegible] zijne [illegible] [illegible] wederkomst; zij [illegible] gewetst, vallen om niet [illegible] en hunnen hun e wonden niet overleven. Geen zwarigheid: zij zullen niet sterven. Die kunstgrepen en listen zijn te wel bekend! het best is, om maar aanstonds de eenvoudige waarheid te zeggen.

De arme koopman in steengruis was dus de man van Helena. Hij bragt de nachten door in eene armzalige hut, en zoodra de dag aankwam, ging hij zijn brood verdienen. Eens had die man zich vervoegd tot de Commissie ter ondersteuning der armen van 't Kerspel. »Uwe vrouw is rijk," had men hem geantwoord, doch hij had de liefdadigheid zijner vrouw niet weêr durven inroepen daartoe was hij te wel overtuigd van zijne schuld, en te zeker van hare verachting. Hij had dus alles [illegible] [illegible] moeten nemen, om aan den kost te komen. Aanvankelijk, als onder-meester toegelaten op eene kostschool, had hij zelfs de kleinste kinderen niet kunnen regeeren, daarna kruijer of boodschaplooper, had hij ook van die broodwinning moeten afzien, om dat hij niemand noch woorden kon onthouden. Zijn [illegible] had zijne geestvermogens verlamd. Hij had alles beproefd, niets was hem gelukt. Toen het toeval hem de eerste maal voor de deur der woning van zijne vrouw voerde, zag hij er de noodruftigen minzaam bejegend, en van Helena brood en kleederen ontvangen. Doch hij had de hand niet durven uitsteken en wanneer hij voorbij ging, [illegible] zijn oog, hij zuchtende de oogen neder. Misschien bleef hem nog eenig eergevoel over, dat hem verbood, om zich aan eene laatste beschimping bloot te geven.

Helena, zoo als wij gezien hebben, merkte in het einde [illegible] armen man op. »Wie is hij? Wie mag hij zijn?» vroeg zij aan Suzanna. [illegible] [illegible] [illegible] aan, met de anderen; [illegible] niet [illegible] onderzocht, of hij behoeftig [illegible] als [illegible]

Susanna [illegible] [illegible] die vragen verlegen, zij zocht een antwoord, dat haar op de lippen bestierf; [illegible] [illegible] begreep toen dat zij die [illegible] [illegible] en hij bleef haar geen twijfel [illegible] »Die deugniet!» riep zij, »Wat heeft hij dan toen voor? Wat verraad heeft hij nu weêr in 't zin? Is dat zijn lot geworden? Ha, laat hem gebrek lijden! Mangelt hem [illegible] aan lust tot stelen, de [illegible] der [illegible] [illegible] [illegible] hem»

Werk [illegible] een guure winter, elke dag was vochtig of koud, iedere week bragt haren sneeuw of hare mitsdampen aan, en de arme man, met zijn' ezel, ging als naar gewoonte Helena's deur voorbij, zonder zich op te houden, bibberende en gebukt onder zijn leed en zijne jaren. Helena bleef en zijne jaren. Helena bleef immer meêdoogenloos.

— »De ellendeling! Heeft hij nog eene schuilplaats, om zijn hoofd te rusten te leggen?» vroeg zij aan Suzanna.

— »'t Is een jammerlijk kot, eene armzalige hut, waar hij vernacht."

— »O, dan zie ik, dat hij gestraft is naar verdiensten."

— »Zeer zeker, Mevrouw, doch denk eens aan zijne jaren, aan zijn lijden, aan zijne zwakheid."

— »Laat de parochie zich hare armen aantrekken! Gij herinnert u, hoop ik, zijn onwaardig gedrag?»

— En gij, Mevrouw, zijnen rampspoed."

— »Wanneer zulke huichelaars hunnen vroegeren levensloop overdenken, mogen ze dan op deernis hopen, zij, die, voor anderen meêdoogenloos waren? Zij hebben anderen leed aangedaan, laat hen lijden op hunne beurt."

— »Mevrouw, de sneeuw valt op zijn strooleger, de wind blaast door zijn rieten dak; en wanneer 't 's nachts begint te dooijen, stroomt hem 't water op 't hoofd."

— »Dit is straf heid, kind, wanneer men zich de rampen der ondeugd zoo aantrekt."

(Het vervolg en slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

[illegible] [illegible] [illegible] het Schip de Jonge Lodewijk [illegible], Kapt. [illegible] van Amsterdam, heb [illegible] [illegible] [illegible] de Heeren C. A. [illegible], J. Perrier, W. P. Latorff, [illegible], Mevrouw W. E. E. Retemeijer en twee Kinderen Johan en Anna, benevens 1 bediende genaamd Pegge.

IN HELVOETSLUIS GEARRIVEERD.

Den 24sten Maart, *Henriette*, J. C. Willems.

[illegible] Volgens berigt van St. Thomas, is [illegible] Februarij, van [illegible] het gekoperd [illegible] Koffschip *Elena Welvaren*, Kapt. [illegible] afgekeurd geworden, en zou de Equipagie en lading [illegible] [illegible] [illegible] naar Nederland worden overgevoerd.

Advertentien.

(21598) Op autorisatie van het collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal de CURATOR bij inschrijving verkoopen:

TWINTIG Balen KAKAO,
van de Plantadie *Tyrol*, aankomende den Boedel M. E. ROTHE wed. JOHN EVANS.

Zullende de inschrijvings-billetten worden aangenomen, tot Maandag den 21sten dezer, des morgens ten 9 ure.

De Kooper zal voor elk ledige Baal f 1-00 moeten betalen.

Paramaribo, den 17 Mei 1838.

De Secretaris,
HELD.

(19936) Op autorisatie van den PUPILLAIREN RAAD, zal de WEESMEESTER bij publieke inschrijving verkoopen:

19 Balen Schoone } KATOEN,
1 dito Vuile }

van de Plantadie *Johanna Charlotte*, aankomende de minderjarige Erven van wijlen A. A. T. G. VOGT.

De Billetten van inschrijving zullen tot Dingsdag den 22sten dezer, tot *negen* uren des voormiddags, worden aangenomen.

De Eerste Commies bij het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen,
J. C. N. ENGELBRECHT.

MAATSCHAPPIJ:
Tot Nut van 't Algemeen.

Het BESTUUR der Maatschappij: TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN, besloten hebbende, met terughouding van eenige Exemplaren van ieder Werk, alle de Boeken aan genoemde Maatschappij toebehoorende, publiek te doen verkoopen, zoo stelt het vooral elk en een iegelijk, in de gelegenheid om zich [illegible] die Werken te voorzien, welke [illegible] mogten ontbreken; — alleen betalende [illegible] Almanakken betreft, per jaargang f 1-00

Zullende deze Werken verkrijgb. ar zijn bij den Bode J. C. [illegible], tot den *eersten* Julij aanstaande.

Paramaribo, den 5 Mei 1838.
De Secretaris,
J. H. DE FRIDERICI.

TOONEEL-GENOOTSCHAP
THALIA.

[illegible] *Vergadering* der Leden op Vrijdag, den 18 dezer des avonds ten 8 ure, in het Locaal der Loge CONCORDIA. (21600)

Paramaribo, den 17 Mei 1838.
[illegible]
WESENHAGEN Jr.

Naar BERBICE en DEMERARIJ

zal op Maandag den 21sten dezer vertrekken, de Engelsche [illegible] *Robert Haynes*, [illegible] [illegible] [illegible] — Voor Passagie vervoege men zich bij (21596)

D. BENJAMINS.

Paramaribo, den 17 Mei 1838.

(21599) De ondergeteekende biedt uit de hand te Koop eene groote van *IJzerdraad* gevlogtene VOLIÈRE, te zien op het hoek van de *Kerkstr.*

Paramaribo, den 18 Mei 1838.
THEOD. CORDUA.

(19921) W. C. KENNEDIJ is voornemens voor eenige tijd deze Kolonie te verlaten.

(19929) De Minderjarige H. F. en H. E. IM THURN vertrekken.

Paramaribo, den 16 Mei 1838.

Schepen in Lading.

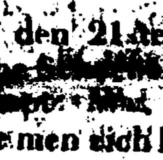

Naar Amsterdam;

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de Jonge Lodewijk Antonie*, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Nederlandsch gekoperd Brikschip *de Verwachting*, Kapt. H. K. Hellesen. — Adres bij Dorrepaal en Kramer. — Sluit ultimo dezer.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.